

Ogólnopolska e-konferencja naukowa

„Tysiąc jeden arabskich miast”

organizowana przez

Instytut Kultur Śródziemnomorskich i Orientalnych

Polskiej Akademii Nauk

28.10.2020

Miasta zawsze były punktem odniesienia dla wędrowców. Europejskich podróżników i arabskich geografów fascynowały ośrodki miejskie oraz ich budowle, czego wyrazem są ich rozległe opisy. W tych relacjach odnotowywali oni wiele istotnych szczegółów dotyczących większych i mniejszych centrów osadniczych oraz ich specyfiki. Itineraria pielgrzymie oraz prace leksykograficzne są bogatymi źródłami do badania nad tymi zagadnieniami. Poza źródłami tekstowymi informacji pomocnych mogą dostarczyć również dane archeologiczne, kartograficzne oraz etnograficzne, w tym zwłaszcza toponimy znajdujące się w spektrum zainteresowania wszystkich wyżej wymienionych dziedzin nauki. Badania toponomastyczne poruszają m.in. zagadnienia pochodzenia i typologii nazw geograficznych, a także społeczno-kulturowego znaczenia toponimów. Oprócz historii nazewnictwa geograficznego istotne są także kwestie związane z geografią społeczną, tj. osadnictwem i jego przemianami, co łączy się z migracjami ludności oraz rozprzestrzenianiem się języków oraz idei. Wzajemne relacje ośrodków osadniczych przez szlaki komunikacyjne, lądowe i wodne, pozostają w ścisłym związku ze znaczeniem i gospodarczą funkcją badanego regionu. Chcielibyśmy także zwrócić uwagę na kwestie przekładu nazw miejscowości na inne języki, a także występowanie egzonimów i endonimów w języku arabskim. Z tymi rozważaniami łączy się również podejście kognitywistyczne, czyli to jak ludzka wyobraźnia i postrzeganie przestrzeni zostają odzwierciedlone w nazewnictwie geograficznym.

Bardzo cieszymy się, że zdecydowali się Państwo na udział w naszej e-konferencji. Będzie to pierwsze wydarzenia online organizowane przez nasz Instytut i bardzo nam miło, że podczas niego spotkamy się właśnie z Państwem. Mamy nadzieję, że sytuacja epidemiologiczna pozwoli, abyśmy już niedługo spotykali się także osobiście.

Życzymy owocnych obrad!

dr hab. Stefan Jakobielski, prof. PAN
p.o. kierownika Zakładu Cywilizacji Islamu IKŚIO PAN

oraz komitet organizacyjny konferencji
mgr Karolina Nabożna
dr Edyta Wolny-Abouelwafa

SPIS TREŚCI

Program e-konferencji.....	4
Abstrakty wystąpień.....	6
Notki biograficzne Prelegentów.....	16
Informacje dotyczące publikacji pokonferencyjnej.....	19
Podziękowania.....	20

Program e-konferencji

28.10.2020 r.

8:40 – 8:50 powitanie Uczestników przez organizatorów konferencji, sprawdzenie i ustalenie kwestii technicznych konferencji

8:50 – 9:00 oficjalne otwarcie konferencji

SESJA I

9:00–9:20	dr WOJCIECH EJSMOND	„Archeologia” toponimów regionu Gebelein
9:20–9:40	mgr TOMASZ BARAŃSKI	Czy arabskie toponimy pomogą zlokalizować miasto Marea?
9:40–10:00	dr hab. prof. PAN BARBARA TKACZOW	Jak Aleksandria stała się Iskandariją

10:00–10:20 dyskusja

10:20–10:30 przerwa

SESJA II

10:30–10:50	mgr ADRIAN TALAREK	Miasta arabskie w Azji Środkowej na przestrzeni wieków
10:50–11:10	dr MACIEJ G. WITKOWSKI	Mamelucka nekropola As-Sahra-Karafa na wczesnych mapach Kairu
11:10–11:30	dr ANETTA ŁYŻWA-PIBER mgr DOMINIKA MAJCHRZAK mgr KATARZYNA MOLGA	Orient utracony: obrazki z życia codziennego miast arabskich w obiektywie żołnierzy Królewskich Sił Powietrznych (RAF) w latach 1942–1943

11:30–11:50 dyskusja

11:50–12:00 przerwa

SESJA III

12:00–12:20	mgr JOANNA TRYBOWSKA	Nazwy hiszpańskich miast wywodzące się z języka arabskiego
12:20–12:40	dr DOROTA BEŁTKIEWICZ	Amman – przestrzeń dialogu
12:40–13:00	dr BOGUSŁAW R. ZAGÓRSKI	Nodal Centers of Settlements Network in Medieval North-West Africa According to Ibn Khaldun (1332–1406)
13:00–13:20	dr hab. prof. UJ JAKUB BASISTA	Arab Cities in Richard Hakluyt`s The Principal Navigations, Voyages and Discoveries of the English Nation

13:20–13:40 dyskusja

13:40–13:50 zamknięcie konferencji

Abstrakty wystąpień

dr **WOJCIECH EJSMOND** – „*Archeologia*” toponimów regionu *Gebelein*

Region Gebelein położony jest w południowym Egipcie, około 28km na południowy zachód od Luksoru, na zachodnim brzegu Nilu.

Gebelein oznacza po arabsku „dwa wzgórza”. Nazwa wywodzi się od pary ostańców erozyjnych, które są charakterystycznym elementem miejscowego krajobrazu. Geograficzne nazwy w regionie mogą być śledzone od pierwszej połowy trzeciego tysiąclecia przed naszą erą, kiedy to po raz pierwszy w papirusach z Gebelein pojawia się staroegipska nazwa Inerti, czyli „dwa wzgórza”. Dosłowne arabskie tłumaczenie tego słowa, czyli Gebelein, pojawia się w źródłach pisanych z XIII w.

W regionie znajdowały się w starożytności przynajmniej trzy miasta: Jumiteru, Sumenu i Per-Hathor oraz pomniejsze osiedla, jak Haut. Ten ostatni toponim, zaświadczony jeszcze na mapie z połowy XIX w., może wywodzić się nawet z trzeciego tysiąclecia przed naszą erą. Zapewne jest to skrócona nazwa folwarku, którego starożytne egipskie określenie zaczynało się od słowa „Hut”, oznaczającego państwowe gospodarstwo rolne.

Napływ nowych grup etnicznych wywarł największe piętno na miejscowych toponimach. Przykładowo Per-Hathor w czasach grecko-rzymskich nazywano po grecku Pathyris (lub Pathuris) a po łacinie Afroditopolis, natomiast koptyjska pisownia Pathyr (lub Pathur) wywodzi się z greckiej nazwy i mogła dać początek arabskiemu toponimowi Pepweah, który zaświadczony jest od XIV w.

Celem wystąpienia będzie przedstawienie zmian w nazewnictwie miejsc regionu Gebelein od trzeciego tysiąclecia po dzień dzisiejszy. Szczególna uwaga zostanie zwrócona na zachowanie starożytnych toponimów w dzisiejszym nazewnictwie i ich przydatności dla badań nad historią regionu.

Notatki:

mgr **TOMASZ BARAŃSKI** – *Czy arabskie toponimy pomogą zlokalizować miasto Marea?*

Od niemal 20 lat polska misja archeologiczna pracuje na tajemniczym stanowisku nad jeziorem Mareotis w północno-zachodnim Egipcie. Jeszcze pod koniec XIX w. ten rozległy obszar ruin został utożsamiony z miastem Marea, czyli najważniejszym ośrodkiem tego regionu przed powstaniem Aleksandrii. Kamienne struktury zaświadczone na stanowisku są jednak datowane na okres wczesnobizantyjski. Brak wcześniejszych śladów osadniczych, z wyjątkiem pozostałości produkcji ceramicznej z okresu rzymskiego, powoduje liczne wątpliwości co do identyfikacji tego miejsca z Marea. Coraz więcej faktów przemawia za utożsamieniem badanego stanowiska z późnoantycznym portem pielgrzymim – Philoxenite. Gdzie zatem szukać samej Marei?

W swoim wystąpieniu zaprezentuję argumenty, które wskazują na zlokalizowanie Marei w innym miejscu tego regionu. Odnosząc się do arabskich przekazów średniowiecznych autorów postaram się także wysnuć przesłanki do zrozumienia gospodarczego charakteru tej miejscowości w czasach po podboju muzułmańskim.

Notatki:

dr hab. prof. PAN **BARBARA TKACZOW** – *Jak Aleksandria stała się
Iskandarijją*

Zdobywca miasta, Amr Ibn al-As w swoim słynnym liście do kalifa napisał, że Aleksandria ma 4000 pałaców, 4000 łaźni i 400 teatrów. Z późniejszych o dwa-trzy stulecia relacji autorów arabskich wciąż wyłania się obraz miasta „jaśniejącego”, pełnego wspaniałych budowli i osobliwych posągów, choć powoli pojawiają się opinie, że w Aleksandrii „nie ma nic godnego uwagi”. Zgryźliwa opinia Forstera, że „Arabowie zniszczyli Aleksandrię tak, jak dziecko niszczy cenny zegarek” zbyt trąci europejską megalomanią. W rzeczywistości proces przekształcania się Aleksandrii w Iskandarijję – na dobre rozpoczęty w IX wieku – ciągnął się przez następne stulecia podczas których stopniowo „znikały” budowle i pomniki miasta antycznego, a pojawiały się budowle nowego miasta islamskiego.

Rozwijające się od lat badania nad Aleksandrią „islamską” i studia arabskich i tureckich tekstów dotyczących topografii miasta, a także odkrycia archeologiczne, pozwalają powoli odtwarzać plan Iskandarijji w kolejnych epokach (aż po przełom XVIII i XIX wieku), tak jak niegdyś odtwarzano plan starożytnej Aleksandrii w oparciu o opisy starożytnych autorów i odkrycia archeologiczne.

Notatki:

mgr **ADRIAN TALAREK** – *Miasta arabskie w Azji Środkowej na przestrzeni
wieków*

Miasta w Azji Środkowej miały szczególne znaczenie w rozwoju kultury arabskiej w tych rejonach. Szczególnie tyczyło się Samarkandy i Buchary – jeśli chodzi o Uzbekistan, Aszhabad – jeśli chodzi o Turkmenistan czy inne miasta znajdujące się w tych rejonach. Wpływy arabskie były tam obecne do XIX wieku, kiedy to Imperium Rosyjskie zaczęło podbijać te tereny i w ten sposób rola świata arabskiego była stopniowo pomniejszana. Duży wpływ również miał Związek Radziecki i XX wiek, w którym to islam i świat arabski musiały ustąpić miejsca komunizmowi i ateizacji społeczeństw. Dopiero po upadku ZSRR możemy w pełni mówić o powrocie do korzeni tych właśnie miast i krajów, które znajdują się w Azji Środkowej.

Notatki:

dr **MACIEJ G. WITKOWSKI** – *Mamelucka nekropola As-Sahra-Karafa na wczesnych mapach Kairu*

Prezentacja wizji topografii mameluckiej nekropoli As-Sahra-Karafa (obecnie tzw. Cmentarz Północny Kairu) we wczesno-nowożytnej europejskiej ikonografii kartograficznej na podstawie przykładów wybranych z XVI–XVII¹⁰ wiecznych panoram Kairu – nb. w większości pochodnych pionierskiego prospektu egipskiej metropolii, sporządzonego w 1549 r. przez weneckich kartografów i drukarzy: Mattea Pagana i Domenica Zorziego.

Próba identyfikacji ukazanych na tych mapach mameluckich zespołów architektonicznych położonych na tejże nekropoli oraz porównanie kartograficznej wizualizacji ich rozrzutu z rzeczywistym rozmieszczeniem obiektów w realiach obecnej topografii dzielnicy.

Notatki:

dr **ANETTA ŁYŻWA-PIBER**, mgr **DOMINIKA MAJCHRZAK**,
mgr **KATARZYNA MOLGA** – *Orient utracony: obrazki z życia codziennego
miast arabskich w obiektywie żołnierzy Królewskich Sił Powietrznych (RAF)
w latach 1942–1943*

Podczas wystąpienia zaprezentowane zostaną fotografie pejzaży arabskich miast i wiosek, często bezpowrotnie utraconych na skutek postępującej modernizacji i westernizacji, od Libii przez Egipt, Palestynę, Liban, Jordanię, Irak i Syrię. Autorami kolekcji, będącej własnością Instytutu Kultur Śródziemnomorskich i Orientalnych PAN, są żołnierze brytyjskich Królewskich Sił Powietrznych (w skrócie RAF). Te unikalne fotografie, dokumentujące pomniki architektury, stanowiska archeologiczne, orientalne pejzaże oraz obrazki z życia codziennego autochtonów i wojskowych, zostały wykonane w latach 1942-1943. Pokaz kolekcji zostanie dopełniony opowieścią o sytuacji historyczno-politycznej i społeczno-kulturowej Afryki i Bliskiego Wschodu w czasie II wojny światowej. Szczególny nacisk położony zostanie na już nieistniejące oraz historyczne pejzaże miast arabskich.

Notatki:

mgr **JOANNA TRYBOWSKA** – *Nazwy hiszpańskich miast wywodzące się z języka arabskiego*

Nazwy miejscowości zachowują w swoim brzmieniu wiele z wydarzeń historycznych, językowych i kulturowych. Wiele nazw pochodzi od cech miejsc, gdzie znajduje się dana miejscowość lub ludzi, którzy byli związani z konkretnym obszarem. Toponimy są w pewien sposób zwierciadłem postrzegania świata przez społeczność zamieszkującą na danym terenie. W Hiszpanii wiele z nazw miejscowych jest powiązanych z trwającą ponad siedem wieków konkwistą Półwyspu Iberyjskiego. W ramach mojego wystąpienia pragnę dokonać szczegółowej analizy nazw hiszpańskich miejscowości, które wywodzą się z języka arabskiego.

Notatki:

dr **DOROTA BEŁTKIEWICZ** – *Amman – przestrzeń dialogu*

Jordanię wyróżnia współcześnie spośród krajów Bliskiego Wschodu wyjątkowa stabilność i bezpieczeństwo. To niewielkie państwo nad Morzem Martwym, silnie zakorzenione w kulturze arabskiej i islamskiej, cechuje gościnność i otwartość, dzięki czemu można tam podziwiać niezwykle harmonijną mozaikę kultur, religii, języków. W Ammanie jak w soczewce skupia się wielokulturowa rzeczywistość Jordanii. To niegdyś sennie, pustynne miasteczko, stało się w ostatnich dziesięcioleciach żywołą i barwną metropolią, obecnie liczącą 4 miliony mieszkańców. Zachodnia część Ammanu – kosmopolityczna, biznesowo-handlowa, turystyczno-rozrywkowa silnie kontrastuje ze wschodnią – konserwatywną, tradycyjną, historyczną, niemniej obszary te równoważą się, tworząc przestrzeń dialogu między tradycją a nowoczesnością, lecz także między koegzystującymi kulturami. Sztandarowe zabytki – kompleks pałacowy Umajjadów, ruiny świątyni Herkulesa z czasów Marka Aureliusza, bizantyjska świątynia, ulokowane blisko siebie ukazują bogatą historię tych ziem. Rzymski teatr, odeon, a także rząd kolumn – pozostałość po forum jednym z największych – zaznaczają południowo-wschodnie granice pierścienia Cesarstwa Rzymskiego wokół basenu Morza Śródziemnego. Prócz dawnych świątyń, w Ammanie podziwiać można okazałe meczety, lecz także piękne chrześcijańskie kościoły, jak również nowoczesne Centrum Jezuickie. Amman stoi otworem dla turystów, przedsiębiorców i naukowców, oferując międzykulturowy dialog lub więcej – bezpieczną, transkulturową rzeczywistość.

Notatki:

dr **BOGUSŁAW R. ZAGÓRSKI** – *Nodal Centers of Settlements Network in Medieval North-West Africa According to Ibn Khaldun (1332–1406)*

The study of geographical history of any given territory requires a thorough review of available information both about natural and anthropogenic features. The proposed paper will focus on the latter ones, the man-made features, namely settlement centers of nodal importance (towns, villages), serving to reconstruct a network of interconnected entities inhabited by coherent human communities, reflecting the cultural and economic landscape of the country.

The area of our interest is the North-West Africa, extending from Alexandria in Egypt in the East to the Senegal River in the South-West, and from the Mediterranean Sea in the North to the inner part of Africa in the South. These areas correspond to medieval Arabic designations of Al-Maghrib, As-Sahra and Bilad as-Sudan (its western and central parts). They are strictly interrelated culturally and historically.

The unique source of information is the entire historical work of Ibn Khaldun, famous Arabic statesman, sociologist and historian of Tunisian descent. His texts englobe more than 2200 toponyms depicting both natural and anthropogenic features from the part of Africa of our interest, of which only main settlements will be taken into consideration.

Notatki:

dr hab. prof. UJ **JAKUB BASISTA** – *Arab Cities in Richard Hakluyt's The Principal Navigations, Voyages and Discoveries of the English Nation*

In 1598 an English geographer, diplomat and courtier published an extensive compilation under the title *The Principal Navigations, Voyages and Discoveries of the English Nation*. The aim of the publication was to collect and make known the most important reports from Englishmen's travel till the end of the 16th century. The author, stimulated and supported by others, sought to stimulate English exploration and the growth of English seaborne empire.

At the moment of its appearance, Hakluyt's work gathered almost all texts relevant for English travel by sea and land to that day, including excerpts from other nations' travels, numerous letters, travel instructions and documents. Texts not included in the publication were probably destroyed by Hakluyt himself.

Thus we can state, that Hakluyt's work formed the most comprehensive database about various parts of the world, as they were described by his fellow countrymen.

In the proposed paper I would like to analyze the coverage of the Middle East and North Africa in Hakluyt's work, thus providing some indications as to what a literate Englishman could learn about the Arab cities at the turn of 16th and 17th centuries.

Notatki:

Notki biograficzne Prelegentów

dr **WOJCIECH EJSMOND** – absolwent Instytutu Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego oraz interdyscyplinarnych studiów doktoranckich prowadzonych przez Ośrodek Badań nad Antykiem Europy Południowo-Wschodniej UW. Kierownik badań archeologicznych w Gebelein (południowy Egipt) oraz Warsaw Mummy Project.

mgr **TOMASZ BARAŃSKI** – absolwent archeologii i arabistyki na Uniwersytecie Warszawskim; od 2020 r. zatrudniony w Centrum Archeologii Śródziemnomorskiej UW. Obecnie przygotowuje dysertację na temat historii społeczno-gospodarczej regionu jeziora Mareotis (północno-zachodni Egipt) po podboju muzułmańskim. Jego wysiłki badawcze w tym zakresie opierają się na analizie źródeł pisanych oraz badań archeologicznych. Od 2019 r. uczestniczy w wykopaliskach polskiej misji archeologicznej na stanowisku „Marea”. Jego zainteresowania badawcze dotyczą także epigrafiki i papirologii arabskiej.

dr hab. prof. PAN **BARBARA TKACZOW** – pracownik Instytutu Kultur Śródziemnomorskich i Orientalnych Polskiej Akademii Nauk. Zajmuje się archeologią i topografią starożytnej Aleksandrii oraz jej architekturą i dekoracją architektoniczną. Od 2014 roku zajmuje się także topografią i ikonografią Aleksandrii nowożytnej. Od 1974 roku uczestniczyła w wielu kolejnych kampaniach na polskich wykopaliskach na Kom el-Dikka w Aleksandrii.

mgr **ADRIAN TALAREK** – brał udział w konferencjach naukowych w Częstochowie, Łodzi, Poznaniu, Wrocławiu, Opolu, Toruniu, Bydgoszczy oraz w XX Zjeździe Historyków Polskich w Lublinie we wrześniu 2019 roku.

dr **MACIEJ G. WITKOWSKI** – pracownik Instytutu Kultur Śródziemnomorskich i Orientalnych Polskiej Akademii Nauk, były członek polsko-egipskich misji archeologiczno-epigraficznych oraz rekonstrukcyjno-konserwatorskich w Egipcie: Aleksandria – Kom el-Dikka; Deir el-Bahari – Świątynia królowej Hatszepsut; Dolina Królów – Grobowiec Ramzesa III; Kair – Zespół grobowy Wielkiego Emira Qurqumasa.

dr **ANETTA LYŻWA-PIBER** – archeolog, adiunkt w Instytucie Kultur Śródziemnomorskich i Orientalnych Polskiej Akademii Nauk. Uzyskała stopień doktora na Wydziale Historycznym Macquarie University w Sydney (obroniła pracę, pt. „Life in isolation? Daily life in Old Qasr (Dakhleh Oasis) in the 19th – early 20th century AD) oraz tytuł magistra na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Jej zainteresowania badawcze dotyczą archeologii Egiptu, a dokładniej: badania oraz rekonstrukcji życia codziennego społeczności żyjących tradycyjnie (stosujących lokalne: materiały, techniki oraz przedmioty codziennego użytku); wpływu czynników społeczno-kulturowych oraz środowiskowych na charakter osadnictwa, organizację przestrzenną domu oraz życie codzienne mieszkańców; przemian zachodzących w Egipcie w XIX – I poł. XX w.; postrzegania oraz recepcji odmienności kultury świata muzułmańskiego przez Europejczyków w czasach kolonialnych.

mgr **DOMINIKA MAJCHRZAK** – asystent w Zakładzie Starożytnych Kultur Egiptu i Bliskiego Wschodu Instytutu Kultur Śródziemnomorskich i Orientalnych Polskiej Akademii Nauk. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się wokół ikonografii na gliktyce epoki brązu i wczesnej epoki żelaza na terenach Mezopotamii i wschodniego wybrzeża Zatoki Arabskiej. W IKŚIO PAN opiekuje się kolekcją archiwalnych fotografii datowanych na okres do wybuchu II wojny światowej.

mgr **KATARZYNA MOLGA** – pracownik Instytutu Kultur i Śródziemnomorskich Orientalnych Polskiej Akademii Nauk od 2016 roku. Absolwentka archeologii na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, kończy pracę nad dysertacją doktorską o ceramice szklwionej z Asjut. Doświadczenie z zakresu konserwacji i archeologii zdobywała w trakcie stypendiów: na Uniwersytecie Śląskim w Opawie (2007-2008), w Muzeum Archeologicznym w Barcelonie (2010), w ośrodkach we Włoszech (2006-2008). Współfundator i prezes Fundacji „Cultivate”, działającej przy Instytucie i wspierającej jego działalność. Od sierpnia 2016 członkini projektu archeologicznego w nekropoli na Gebel el-Asyout Gharbi w Asjut prowadzonego przez w ramach wspólnego projektu przez Uniwersytet w Sohag (Egipt) oraz Uniwersytetu w Mainz i w Berlinie (Niemcy). Wynikiem współpracy w ramach Projektu Asjut jest opracowanie zespołu ceramiki islamskiej, szklwionej pochodzącej z badań prowadzonych na nekropoli na Gebel el-Asyout Gharbi w latach 2004-2018.

mgr **JOANNA TRYBOWSKA** – magister historii (Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego) oraz kulturoznawstwa ze specjalnością Ameryka Łacińska (Centrum Studiów Latinoamerykańskich Uniwersytetu Warszawskiego). Magister stosunków międzynarodowych po Szkole Dyplomatycznej w Madrycie. Od 2016 roku doktorantka w Instytucie Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich Uniwersytetu Warszawskiego.

dr **DOROTA BÉLTKIEWICZ** – doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo (Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, 2019), filolog polski, badacz bajek (w tym: terapeutycznych w procesie edukacji i terapii) oraz baśni. Od 2013 roku członek zarządu Krakowskiego Koła Polskiego Towarzystwa Biblioterapeutycznego, doktorantka Akademii Ignatianum w Krakowie (kulturoznawstwo) przygotowująca rozprawę dotyczącą archetypów w baśniach europejskich i arabskich.

dr **BOGUSŁAW R. ZAGÓRSKI** – arabista i islamista, specjalista w dziedzinie kartografii i geografii historycznej, ekspert w zakresie toponomastyki świata muzułmańskiego – KSNG, UNGEGN, nauczyciel akademicki cywilizacji islamu – Collegium Civitas, doktor językoznawstwa, doktorant (specjalizacja: historia) – Inalco, Paryż.

dr hab. prof. UJ **JAKUB BASISTA** – historyk koncentrujący swoje badania na kulturze i mentalności siedemnastowiecznej Anglii, w szczególności na kwestiach religijnych, oraz propagandzie religijnej. Autor ponad 100 publikacji, m.in. książek „Anglia, świat i gwiazdy” (Kraków 1991) oraz „Propaganda religijna w przededniu i pierwszych latach angielskiej wojny domowej” (Kraków 2007). Członek Renaissance Society of America, Society of Reformation Studies oraz International Society for the Scholarship of Teaching and Learning.

Informacje dotyczące publikacji pokonferencyjnej

Czynimy starania o ukazanie się wysoko punktowanej monografii pokonferencyjnej w języku angielskim w 2021 r.

Do **31 października 2020** r. zespół redakcyjny (dr Karol Juchniewicz, dr Anetta Łyżwa-Piber, dr Maciej G. Witkowski) poinformuje Autorów o wytycznych i planowanym harmonogramie publikacji.

Kontakt z Redaktorami:

1001miast@iksio.pan.pl

Podziękowania

Organizatorce konferencji pragną serdecznie podziękować wszystkim Uczestnikom za ich udział w konferencji. Jest nam niezmiernie przykro, że nie było możliwości, abyśmy gościły Państwa w siedzibie naszego Instytutu w Pałacu Staszica w Warszawie. Nie było dane nam także prowadzić ciekawych dyskusji w kularach podczas przerw kawowych. Zdajemy sobie sprawę, że wydarzenie online nie dorówna oraz nie zastąpi osobistych spotkań i wymian myśli. Nie chcieliśmy jednak przekładać konferencji na przyszły rok, gdyż wszystkim nam jest trudno cokolwiek planować w czasach, w których żyjemy, a zdrowie i bezpieczeństwo są dla nas zawsze priorytetem. Nasza e-konferencja jest pierwszym tego typu wydarzeniem w Zakładzie Cywilizacji Islamu IKŚiO PAN i mamy nadzieję nie ostatnim. Jesteśmy bardzo wdzięczne, że zdecydowali się Państwo spotkać z nami w zmienionej, wirtualnej formie. Dziękujemy za zaufanie i cierpliwość.

Wszystkich Uczestników naszego wydarzenia serdecznie zachęcamy do przygotowania artykułów do publikacji, którą będą redagować dr Karol Juchniewicz, dr Anetta Łyżwa-Piber oraz dr Maciej G. Witkowski.

Dziękujemy także Dyrekcji Instytutu Kultur Śródziemnomorskich i Orientalnych PAN oraz Kierownikowi Zakładu Cywilizacji Islamu IKŚiO PAN, p. prof. dr hab. Stefanowi Jakobielskiemu za możliwość zorganizowania tej konferencji i pomoc w jej realizacji.

Wszystkim Państwu życzymy dużo zdrowia oraz wielu sukcesów naukowych!

Edyta Wolny-Abouelwafa i Karolina Nabożna